

розповсюдити й на порядкування варіантів (наприклад, за амбітусом мелодії, ладовими версіями тощо).

Підсумовуючи, хочу зазначити, що, незважаючи на висловлені зауваження та деякі дрібні помилки та друкарські похибки, збірка „Народні пісні Березівщини” є змістовною докладною презентацією місцевого народномузичного репертуару.

Окрім цього, досі рідко який дослідник (а може й жоден) в українській етномузикології спромігся на такий, фігурально висловлюючись, „трудоий подвиг”, а саме: буквально протягом двох років після здійснення експедиції **самотужки** опрацювати, транскрибувати, систематизувати понад тисячу одиниць народнопісенних творів, вибрати з них типові, зробити комп’ютерний набір та видати досить ґрунтовну (250 мелодій) збірку народних творів. У цій царині Юрій Рибак здобуває безумовне лідерство, з чим його щиро й вітаємо.

Що ж до загальних умовиводів, то безумовно публікація саме музично-фольклористичних матеріалів є найціннішими документальними здобутками нашої музичної фольклористики: незважаючи на столітню чи десятилітню давнину видань, ми до сих пір систематично користуємось збірниками О. Кольберга, С. Людкевича, Ф. Колесси та інших знаменитих, а то й невідомих, збирачів. Вони залишили нам унікальні документації музичного фольклору свого часу; наше завдання – залишити наступним поколінням музичні свідчення нашого. Отож, шановні фольклористи, беріть приклад з Юрія Рибак, публікуйте свої матеріали, лише тоді, поза всяким сумнівом, вони набуватимуть суспільної цінності.

Лариса Лукашенко

Лариса Лукашенко, етномузиколог, канд. мистецтвознавства, молодший науковий співробітник ПНДЛІМЕ при ЛНМА ім. М. В. Лисенка (Львів), larysa.lukashenko@gmail.com, +38 (067) 722 64 79.

X Конференція дослідників народної музики червоноруських (галицько-володимирських) та суміжних земель

21–23 квітня 2017 року у Львівській національній музичній академії ім. М. В. Лисенка відбулася Десята Конференція дослідників народної музики червоноруських (галицько-володимирських) та суміжних земель¹,

¹ За традицією, до початку конференції було видано збірку статей і матеріалів із текстами доповідей „Десята конференція дослідників народної музики червоноруських (галицько-володимирських) та суміжних земель” (Львів, 2017. 332 с.).

яку було присвячено 70-літньому ювілею Богдана Луканюка – професора та завідувача кафедри музичної фольклористики¹ цієї ж академії.

Діяльність успадковувача і плідного сподвижника кращих традицій львівської етномузикологічної школи Б. Луканюка має велике значення не лише для української, а й ширше – східнослов'янської етномузикології. Власне, організована подія й була яскравим прикладом того, як багато у Ювіляра однодумців та послідовників. У свої 70 років Богдан Степанович активно працює на ниві етномузикології, результатом чого стали його численні наукові роботи, які регулярно виходять друком.

Конференція на честь очільника львівської типологічної школи пройшла у напруженій та дружній атмосфері, бо ж зібралося чимале коло його колег, учнів і наступників. Учасниками події були українські дослідники музичного фольклору з Києва, Рівного, Дніпра, Ужгорода та закордонні гості з Росії, Білорусі, Казахстану, Польщі та Німеччини. Хоча сам Ювіляр і не виступав із доповіддю, а лише презентував дві останні свої монографії – „Ритмічна варіаційність у пісенному фольклорі” та „Часокіліксний музичний ритм”, усі охочі мали можливість поспілкуватися з ним упродовж двох конференційних днів.

Відкрили конференцію учні Богдана Луканюка Ірина Довгалюк та Юрій Рибак, які розповіли про основні етапи становлення наукової та педагогічної діяльності Вчителя. Запам'ятався виступ видатної музикознавиці Стефанії Павлишин, яка особисто завітала на конференцію, аби поділитися цікавими спогадами про свого студента Богдана Луканюка. Особливим подарунком для Ювіляра став виступ всесвітньовідомого українського етномузиколога та композитора Ігоря Мацієвського, доповідь якого була присвячена музичному мистецтву номадичних (тобто кочових) культур. На конференцію також завітали етномузикологи Галина Тавлай та Галина Кутирьова-Чубала із цікавими доповідями про традиційну обрядовість білорусів.

З Німеччини на конференцію приїхав дослідник Крістіан Демер, який поділився враженнями про сучасний стан музичного фольклору та фольклористики в Україні. Яскравим та новим враженням для слухачів став виступ аспірантки Ігоря Мацієвського Айтолкин Токтаган з Казахстану, яка розповіла про видатну казахську композиторку і домбрістку часів Другої світової війни Діну Нурпеісову. Присутні також мали можливість почути наживо домброві твори композиторки у виконанні доповідачки. Велику частину гостей конференції склали київські фольклористи – Євген Єфремов, Ірина Клименко, Маргарита Скаженик, а також студенти та ас-

Див. також про конференцію – URL: <http://conservatory.lviv.ua/kafedry/kafedra-muzychnoji-folklorystyky-etnomuzykolohiji/x-konferentsiya-doslidnykiv-parodnoji-muzyky/> (дата звернення 19.11.2018). – *Ред.*

¹ Із вересня 2017 року цю посаду обійняла Ірина Довгалюк – *Ред.*

піранти НМАУ ім. П. І. Чайковського. Окрім цікавих виступів, кияни по-тішили присутніх виконанням пісні „Та просив мене Герасим” на відкритті конференції. З Литви приїхав дослідник традиційної музики Рімантас Слюжинскас із доповіддю про класифікацію литовських колядок, яку він спробував здійснити, опираючись на методіку, розроблену українською етномузикологічною школою.

23 квітня, після насичених доповідями двох конференційних днів, на камерній сцені Львівської обласної філармонії відбувся етнографічний концерт, у якому взяли участь фольклорний гурт із села Космач Івано-Франківської області, а також львівський академічний інструментальний ансамбль „Високий замок”. Музиканти та всі слухачі ще раз тепло привітали оплесками присутнього на концерті Ювіляра.

Львівські науковці та композитори мають одну гарну традицію – вони майже всі довгожителі (100-літню межу переступили Станіслав Людкевич та Микола Колесса). Мабуть, на цьому світі їх тримає чимало наукових й творчих планів. Тож хочеться побажати Богданові Луканюку стати продовжувачем і цієї гарної традиції та відзначити у стінах своєї Альма-матер ще не один ювілей.

Ганна Пеліна

Ганна Пеліна, етномузиколог, кандидат мистецтвознавства, старший науковий співробітник Проблемної науково-дослідної лабораторії етномузикології НМАУ ім. П. І. Чайковського, anna_pelina@ukr.net, +38 050 739 1713.

Друга Міжнародна науково-практична конференція „Володимир Гошовський і Закарпаття”, присвячена 95-річчю від дня народження видатного вченого

28–29 вересня 2017 року в Ужгороді відбулася II Міжнародна науково-практична конференція „Гошовський і Закарпаття”, приурочена до 95-річчя від дня народження видатного українського вченого¹. Проведення пам’ятної масштабної конференції саме на Закарпатті цілком логічне. В Ужгороді пройшло дитинство та юність Володимира Гошовського, тут розпочав він своє знайомство з народною музикою, що з роками переросло у справу його життя. Та й згодом, виїхавши у широкі світи, вчений не поривав тісних зв’язків із рідним краєм.

¹ Перша Міжнародна науково-практична конференція, присвячена 85-річчю від дня народження Володимира Гошовського, відбулася в Ужгороді 25–26 жовтня 2007 року.